

non causa nequitiæ nō fenerati sunt: sed fraudari gratis timuerūt. Verū tamen sup̄ humilem animo fortior e-
st: et pro elemosina nō trahas illum. Propter mandatū assume pauperem: et prop̄ inopiam eius ne dimittas e-
um vacuū. Perde pecuniā ppter fractū
et amicu tuū: et nō abscondas illam
sub lapide in pditionē. Donec thesau-
rum tuum in pceptis altissimi: et pro-
derit tibi magis q̄ aurū. Conclude e-
lemosinam in sinu pauperis et hec p-
te reprobabit ab omni malo. Elemosina
viri quasi saccul⁹ cum ipso: et gratiā
hominis quasi pupillam cōseruabit:
et postea resurget et retribuēt illis reci-
tationē unicuiq̄: i caput ipsorū. Sup̄
secutū potentis et sup̄ lanceam aduer-
sus inimicu tuū pugnabit. Vir bon⁹
fidem facit pximo suo: et qui pdidit
cōfusiōē derelinquet sibi. Gratiam
fidelissimorū ne obliuiscaris: dedit enī
pro te animā suam. Repromissorem
fugit peccator et inimicus. Bona re-
promissoris sibi attribit peccator: et
ingratus sensu derelinquit liberantē
se. Vir repromittit de pximo suo:
et tū pdidit reuerentiā derelinquit
ab eo. Repromissio nequissima mul-
tos pdidit diligētes: et cōmouit illos
quali fludus maris. Viros potentes
gyrans migrare fecit: et vagari sunt
in gentib⁹ alienis. Peccator trasgredi-
ens mandatū domini incidit in pro-
missionē nequam: et q̄ conat multa
agere incidit in iudiciū. Recupera pro-
xiuū tuū scdm virtutem tuā: et attende
tibi ne incidas. Inicuū vite hominis
aqua et panis et vestimētū: et domus
protegens turpitudinē. Melior est vi-
ctus pauperis sub regimine assecū: q̄ e-
pule splendide i peregre sine domicilio.

Minimum pro magno placeat tibi:
et improprium peregrinationis nō
audies. Vita nequā hospitandi de
domo in domum: et ubi hospitatur
nō fiducialit ager: nec aperiet os. Ho-
spitabit et pascet et potabit ingratos:
et adhuc amara audiet. Trāsi hospes
et omnia mensam: et que i manu habet
riba ceteros. Lei a facie honoris ami-
corū meorū: necessitudine domus me-
hospitio michi fact⁹ es frater. Grauiā
hic homini habet sensum: correptio
dum et improprium feneratoris. **XX**
Qui diligit filiu suum assidue
illi flagella: ne letetur in nouissi-
mo suo: et non palpet pximorū ostia.
Qui docet filium suū laudabitur in
illo: et in medio domesticorū illo glo-
riabitur. Qui docet filiu suū in zelū
mittit inimicu: et i medio amicorū
glorietur in illo. Mortuus ē pater
illius: et quasi nō est mortuus. Simi-
lem enim reliquit sibi post se. In vita
sua vidit: et letatus est in illo. In obi-
tu suo non est cōsistatus: nec cōfusus
est coram inimicis. Reliquit enī defen-
sorū dom⁹ contra inimicos: et ami-
cis reddentē gratiā. Pro animabus fi-
liorū colligabit vulnera sua: et super
omne vocem turbabitur viscera ei⁹.
Equus indomitus euadet durus: et
filius remissus euadet preceps. Lata
filiū suū et pauperem te facit: lude tū
eo et contristabit te. Non corideas il-
li ne doleas: et i nouissimo obduperet
dentes tui. Non des illi potestātē in
inuenturē: et ne despicias cogitātē ill⁹.
Curia reuicem ei⁹ in inuenturē: et con-
de latera eius dum infans est: ne forte
induret et non reddat tibi: et erit tibi
dolor anime. Docet filiū tuū et ppare
in illo: ne i turpitudine ill⁹ offendas.

Melior ē pauper san⁹ et fortis virib⁹:
q̄ diues imbecillis et flagellat⁹ mali-
cia. Sal⁹ anime i sanditate iusticie:
et melior ē omni auro et argento: et cor-
pus validū q̄ cens⁹ immēsus. Nō ē
cens⁹ sup̄ censum salutis corporis:
et non est oblectamentū super cordis
gaudium. Melior est mors q̄ vita a-
mara: et req̄es eterna q̄ languor per-
secrās. Bona abscondita i ore clau-
so: q̄st appositiones epulārū circum-
posite sepulcro. Quid proderit libatio
yolo? Nec enim manducabit nec odo-
rabit. Sic qui effugatur a domino:
et compotans merces iniquitatis.
Vides oculis et ingenit⁹: sicut spa-
do cōplectens virgine et suspirans. Tri-
sticia nō des anime tue: et nō affligas
remigū in consilio tuo. Quod ditas
cordis hec est vita hominis: et thesau-
rus sine defensione sanditatis: et resulta-
tio viri est sōgenitas. Miserece anime
tue placens deo: et contine et cōgrega
cor tuū in sanditate rurs: et tristitiam
longe repelle a te. Multos enī occidit
tristitia: et non est utilitas in illa. Ze-
lus et iracundia minuent dies: et ante
tempus senectam adducet cogitatus.
Splendidū cor bonū in epulis: epule
enī illi⁹ diligenter sunt. **XXI**
Vigilia hūnestatis tabefacet car-
nes: et cogitatus illius auferit so-
mnu. Cogitatus preteritū auerit
sensum: et infirmitas grauis sobriā
facit animā. Laborauit diues i cōgre-
gatione sobrie: et in requie sua reple-
bitur bonis suis. Laborauit pauper
i diminutione vid⁹: et i fine inops sit.
Qui aurū diligit non iustificabitur:
et qui insequitur cōsumptionē replebi-
tur egea. Multi dāi sunt in auri ca-
sus: et facta est in specie illius pdition

illorū. Signū offensionis ē aur⁹ sacri-
cantū: de illis qui sedantur illud: et
omnis imprudens deperiet in illo. Be-
atus est diues qui inuenit ē sine ma-
cula: et qui post aurū nō abiit: nec spe-
rauit in pecunia et thesauris. Quis
ē hic et laudabim⁹ eū? Fecit enī mira-
bilia in vita sua. Qui probatus est in
illo: et pfectus inuentus est: et erit illi i
gloria eterna. Qui potuit transgredi
et nō est transgressus: et facere mala
et non fecit. Ideo stabilita sunt bona
illius in domino: et elemosinas ill⁹
enarrabit omnis ecclesia sanctorū. Su-
pra mentam magnā sedisti: nō apri-
as sup̄ illā faucem tuam prior. Non
dicas si multa sunt que sup̄ illā sunt.
Memento quomā malus est oculus
nequā. Requies oculo quid creatū
est? Ideo ab omni facie sua lacrimabi-
tur cum viderit. Ne extendas manu
tuam prior: et inuidia cōtaminatus
erubescas. Ne cōprimaris in cōmuniō
vini. Intellige que sunt pximi tui
et ipso. Vere quasi hūmo frangi hīs q̄
tibi apponuntur: et non cum mādica
multum odio habearis. Cella prior
causa discipline: et noli nimis esse ne
forte offendas. Et si i medio multorū
sedisti prior illis ne extendas manum
tuam: nec prior potas bibere. Quā
sufficiens est homini erudito vinū re-
igū: et in dormiendo nō laborabit
ab illo: et nō senties laborē. Vigilia
et tolera: et tortura virg infumito: so-
mnus satietas i hūmine parco. Dor-
miet usq̄ mane: et anima illius cum
ipso delectabitur. Et si coactus fueris
in edendo multum: surge et medio et
vome: et refrigerabit te: et nō adducet
corpori tuo infirmitatē. Audi me fili
et non spernas me: et in nouissimo